

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 80/10

Luksemburg, 9 września 2010 r.

Wyrok w sprawie C-64/08
postępowanie karne przeciwko Ernstowi Engelmannowi

Austriackie ustawodawstwo zastrzegające prawo do prowadzenia kasyn dla spółek z siedzibą w Austrii jest sprzeczne z prawem Unii

Udzielenie koncesji spółce Casinos Austria było niezgodne z prawem Unii

Austriackie ustawodawstwo ustanawia monopol państwowy w dziedzinie gier losowych, w następstwie czego prawo urządzania i prowadzenia gier losowych jest, co do zasady, zastrzeżone dla państwa. Obowiązująca ustawa federalna ma na celu w szczególności uregulowanie gier losowych w celu określenia ram ich rozgrywania i umożliwienia państwu czerpania z nich jak największych dochodów.

Federalny minister finansów może udzielić w sumie dwunastu koncesji dających podmiotom prawo urządzania i prowadzenia ośrodków gier. Koncesjonariusz musi być spółką akcyjną z siedzibą w Austrii i podlegać nadzorowi ministerstwa. Urządzanie gier losowych bez zezwolenia podlega ściganiu w trybie karnym.

Dwanaście koncesji znajduje się obecnie w posiadaniu jednej spółki, a mianowicie spółki Casinos Austria AG. Zostały one udzielone i odnowione bez uprzedniego przetargu.

Obywatel niemiecki, Ernst Engemann, prowadził dwa ośrodki gier w Austrii nie wystąpiwszy wcześniej do władz austriackich o udzielenie koncesji. W pierwszym orzeczeniu uznano go za winnego nielegalnego urządzania gier losowych i skazano na grzywnę w wysokości 2000 EUR. W tym kontekście Landesgericht Linz (sąd regionalny w Linz, Austria), do którego wniesiono odwołanie, skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytania prejudycjalne w przedmiocie zgodności austriackiego ustawodawstwa dotyczącego gier losowych ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług.

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że **obowiązek** posiadaczy koncesji na prowadzenie ośrodków gier dotyczący **posiadania siedziby w Austrii stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości**. Obowiązek ten wprowadza bowiem dyskryminację spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim i uniemożliwia im prowadzenie ośrodków gier w Austrii za pośrednictwem agencji, oddziału lub filii.

W odniesieniu do możliwości **uzasadnienia** ograniczenia w interesie zapobiegania prowadzeniu tej działalności w celach przestępczych lub w celu dokonywania oszustw, Trybunał stwierdził, że **bezwzględne wykluczenie podmiotów mających siedzibę w innym państwie członkowskim jest nieproporcjonalne**, gdyż wykracza poza to, co jest niezbędne do zwalczania przestępczości. Istnieją bowiem inne, mniej ograniczające, środki służące kontroli działalności i księgowości tych podmiotów. Poza tym możliwe jest dokonywanie kontroli każdego przedsiębiorstwa z siedzibą w innym państwie członkowskim i nakładanie na nie kar niezależnie od miejsca zamieszkania członków jego zarządu. Ponadto nic nie sprzeciwia się temu, by w pomieszczeniach tych ośrodków gier przeprowadzane były kontrole, w szczególności w celu uniknięcia popełniania przez podmioty oszustw na niekorzyść konsumentów.

Następnie, w odniesieniu do udzielania koncesji, Trybunał zauważył, że ograniczenie liczby koncesji może być uzasadnione potrzebą ograniczenia okazji do gry. Piętnastoletni okres ważności

koncesji może również być uzasadniony ze względu na konieczność, aby koncesjonariusz dysponował wystarczająco długim okresem na zamortyzowanie jego inwestycji.

Niemniej jednak, **brak postępowania przetargowego przy udzielaniu koncesji spółce Casinos Austria AG nie jest zgodny ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług**. W tym zakresie Trybunał przypominał, że ciążący na instytucji udzielającej koncesji obowiązek przejrzystości wymaga zagwarantowania wszystkim potencjalnym koncesjonariuszom odpowiedniego poziomu jawności umożliwiającego otwarcie koncesji na świadczenie usług na konkurencję oraz kontrolę bezstronności procedur jej udzielania. Obowiązek ów stanowi wstępny i bezwzględny warunek prawa państwa członkowskiego do udzielenia zezwoleń na prowadzenie ośrodków gier niezależnie od trybu wyboru tych podmiotów. Udzielenie koncesji przy całkowitym braku przejrzystości podmiotowi znajdującemu się w państwie członkowskim instytucji zamawiającej stanowi przejaw odmiennego traktowania na niekorzyść podmiotów z siedzibą w innych państwach członkowskich, które nie mają żadnej rzeczywistej możliwości wyrażenia zainteresowania otrzymaniem omawianej koncesji. Takie odmierne traktowanie jest sprzeczne z zasadami równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i stanowi dyskryminację pośrednią ze względu na przynależność państwową, której zabrania prawo Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu prawnego Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Kontakt prasowy: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793